

JOHN C.
MAXWELL

15
CELE

LEGI SUPREME
ALE DEZVOLTĂRII
PERSONALE

PUNE-LE ÎN PRACTICĂ PENTRU
A-ȚI ATINGE POTENȚIALUL MAXIM

EDITURA AMALTEA

CUPRINS

Mulțumiri	7
Introducere	9
1. Legea Intenției. Dezvoltarea nu apare pur și simplu de la sine	13
2. Legea Conștientizării. Ca să te dezvolti, trebuie să te cunoști pe tine însuși	29
3. Legea Oglinzii. Trebuie să vezi în tine valoarea ca să îți conferi valoare ție însuși	48
4. Legea Momentelor de reflecție. Pauzele îți permit să te dezvolti	65
5. Legea Consecvenței. Motivația te face să mergi mai departe – disciplina te ajută să de dezvolti	83
6. Legea Mediului corespunzător. Dezvoltarea personală se produce într-un mediu propice	99
7. Legea Designului. Pentru a amplifica dezvoltarea, dezvoltă strategii	117
8. Legea Suferinței. Gestionarea corectă a experiențelor neplăcute duce la o dezvoltare extraordinară	138
9. Legea Scării. Dezvoltarea caracterului determină anvergura dezvoltării tale personale	156
10. Legea Elasticului de cauciuc. Dezvoltarea se oprește atunci când nu mai există nici o legătură între locul în care te afli și cel în care ai putea fi	175

11. Legea Schimbului. Trebuie să renunți la ceva ca să te dezvolti	193
12. Legea Curiozității. Dezvoltarea personală este stimulată atunci când ne întrebăm „de ce”	213
13. Legea Modelării. Este greu să progresezi când nu ai pe cine să urmezi	231
14. Legea Expansiunii. Dezvoltarea personală îți sporește întotdeauna capacitatea	247
15. Legea Contribuției. Dacă te dezvolti pe plan personal, îi poți ajuta și pe ceilalți să se dezvolte	264
Note	283

Introducere

Potențial este unul dintre cele mai minunate cuvinte, indiferent de limbă. Te face să privești înaintea cu optimism. Este impregnat pur și simplu de speranță. Promite succesul. Implică împlinire. Țintește măreția. „Potențial” este un cuvânt care te trimite cu gândul la posibilități. Te gândești la propriul potențial ca ființă umană și te entuziasmezi – sau, cel puțin, așa sper. Ce gând pozitiv... Cred în potențialul tău așa cum cred și într-al meu. Dar ai oare potențial? Cu siguranță că da.

Ce părere ai însă despre *potențialul neatins*? Iată o sintagmă la fel de negativă pe cât de pozitivă este conotația cuvântului „potențial”. Prietena mea, Florence Littauer, speaker și autor, povestește în cartea *Silver Boxes* despre tatăl ei, care își dorise mereu să fie cântăreț, dar nu o făcuse niciodată. Ne spune că, chiar și pe patul de moarte, avea muzica în sânge. Iată, așadar, un exemplu relevant de potențial neatins. Să nu îți atingi potențialul este ca și cum ai muri cu muzica aceea ascunsă undeva în interiorul tău.

Dat fiind că citești aceste rânduri, sunt de părere că îți dorești să îți atingi potențialul. Iar întrebarea este următoarea: cum să procedezi?

Nu am nici o urmă de îndoială că răspunsul este dezvoltarea personală. Ca să îți atingi potențialul maxim trebuie să te dezvolti. Și, ca să te dezvolti, trebuie neapărat să îți propui acest lucru. Lucrarea de față reprezintă efortul meu de a te ajuta să înveți cum să te dezvolti, astfel încât să ai șanse cât mai mari să devii

ceea ce ți-ai dorit dintotdeauna. Îmi doresc să îți arăt cum să ai atitudinea potrivită în orice împrejurare, să îți identifici atuurile, să îți aprofundezi pasiunile, să îți stabilești clar scopurile și să îți perfecționezi abilitățile, astfel încât să fii așa cum îți dorești.

Se poate să știi deja că aceasta este a treia carte din seria *Legilor* pe care am scris-o. Scopul primeia¹ a fost acela de a ajuta liderii să înțeleagă cum funcționează leadershipul, astfel încât să devină conducători mai buni. A doua² intenționează să ne ajute să lucrăm mai bine în echipă și să avem un colectiv mult mai puternic. Lucrarea de față te va ajuta, în schimb, să înțelegi modul în care funcționează dezvoltarea personală, dar și să devii o persoană mult mai eficientă și mai împlinită. Deși pe parcurs vei regăsi și sfaturi referitoare la leadership, nu e neapărat nevoie să fii lider ca să ai de beneficiat de pe urma acestei cărți. Nu trebuie să faci parte dintr-o echipă ca să te dezvolti (deși cu siguranță că te-ar ajuta). Trebuie doar să-ți dorești să te dezvolti și să devii mai bun decât ești acum.

Despre ce am intenționat să vorbesc când am scris despre dezvoltare personală? Ca să-ți descoperi scopul, trebuie să lucrezi mai mult la capitolul conștiință de sine. Pentru a deveni un om mai bun, trebuie să îți șlefuești caracterul. Ca să avansezi în carieră, trebuie să îți perfecționezi abilitățile. Pentru a fi un soț sau un părinte mai bun, trebuie să ai grijă ce fel de relații cultivi. Pentru a-ți atinge scopurile financiare, trebuie să știi mai multe despre felul în care funcționează banii. Pentru a-ți îmbogăți sufletul, trebuie să îți dezvolti latura spirituală. Detaliile care țin de dezvoltare se modifică în funcție de persoană, însă principiile rămân aceleași pentru toată lumea. Lucrarea de față îți oferă legile care te vor învăța cum să abordezi merituosul scop al dezvoltării personale. Ai la îndemână cheia care îți va debloca toate ușile. Va trebui doar să le aplici în practică pentru a te dezvolta și a ajunge acolo unde îți dorești cu adevărat.

¹„Cele 21 de legi supreme ale liderului“, Editura Amaltea, 2002.

²„Cele 17 legi ale muncii în echipă“, Editura Amaltea, 2003.

Îți recomand să aprofundezi câte un capitol pe săptămână. Discută subiectul abordat cu un prieten. Fă exercițiile aplicative de la sfârșitul fiecărui capitol. Ține un fel de jurnal al propriei dezvoltări. Și încorporează în viața ta de zi cu zi ceea ce ai învățat. Nu îți poți schimba viața până când nu schimbi în fiecare zi ceva la tine. Prin aprofundarea și aplicarea în practică a legilor dezvoltării personale, îți vei putea atinge potențialul maxim. Dacă vei continua să înveți și să te dezvolti în fiecare zi pe parcursul mai multor ani, vei fi uimit să vezi cât de departe poți ajunge.

1

Legea Intenției

Dezvoltarea nu apare pur și simplu de la sine

*Viața ta este în curs de desfășurare chiar acum.
Ești și tu prezent?*

Ai un plan de dezvoltare personală?” Curt Kampmeier, cel „care mi-a pus această întrebare, a așteptat răbdător să audă răspunsul meu. Era o întrebare care avea să îmi schimbe viața.

M-am cam bâjbâit ceva până să răspund. I-am enumerat mai întâi realizările mele din ultimii trei ani. I-am spus cât de mult muncisem. I-am vorbit despre scopurile pe care le aveam. I-am explicat ce anume făceam astfel încât să ajung la cât mai mulți oameni. Toate răspunsurile mele se bazau pe activitatea în sine, nu pe îmbunătățire. Într-un final am fost nevoit să recunosc: nu aveam nici un plan prin care să pot deveni mai bun.

Era un lucru la care nu mă mai gândisem până atunci – un punct slab important în modul în care abordam munca și succesul. La începutul carierei, îmi exprimaseram foarte clar intențiile legate de profesie, de atingerea scopurilor și de succes. Aveam și o strategie: munca asiduă. Speram că așa puteam ajunge acolo unde îmi doresc. Munca asiduă nu îți garantează însă succesul. Iar speranța nu este o strategie.

Cum devii mai bun la ceea ce faci? Cum îți îmbunătățești relațiile? Cum ajungi să ai mai multă profunzime sau înțelepciune tu, ca persoană? Cum devii mai inteligent? Cum depășești obstacolele? Muncești mai mult? Pe o perioadă mai mare de timp? Aștepti ca lucrurile să se îmbunătățească de la sine?

Am avut această conversație în 1972, în timp ce luam masa de prânz într-un restaurant Holliday Inn. La vremea aceea, mi se acordase oportunitatea de a avansa în carieră. Mi se pusese la dispoziție cea mai bună biserică din regiune. Gândește-te că ți se oferă o poziție de top în compania la care lucrezi. Pentru mine exact așa stăteau lucrurile. Problema era că aveam 24 de ani și știam că dacă nu mă ridic la înălțimea așteptărilor, aș fi dat greș într-un mod spectaculos.

Curt era un om de vânzări care comercializa un kit de dezvoltare personală – un plan desfășurat pe un an, conceput să ajute o persoană să se dezvolte. Mi-a oferit o broșură de prezentare. Kitul costa 799 de dolari, sumă care pentru mine, la vremea aceea, era echivalentul salariului pe o lună.

Mă gândeam la tot felul de lucruri în timp ce conduceam spre casă. Credeam că succesul apărea automat pentru oricine dedica timp laturii profesionale. Curt m-a ajutat să îmi dau seama că soluția era dezvoltarea personală. Știam că dacă te concentrezi asupra scopului, îl poți transforma în realitate – însă nu însemna obligatoriu că te și dezvoltai. Dacă te concentrezi asupra dezvoltării personale, atunci chiar te vei dezvolta și îți vei atinge automat și scopurile.

În timp ce conduceam, mi-a venit în minte un citat din *As a Man Thinketh*, cartea lui James Allen. Am citit pentru prima oară această lucrare în clasa a șaptea, iar după aceea de încă douăzeci de ori. Allen scria: „Oamenii sunt nerăbdători să își îmbunătățească condițiile de viață, dar nu sunt dispuși să se perfecționeze; prin urmare, rămân cumva pe loc.” Nu îmi puteam permite ceea ce îmi oferea Curt. Cu toate acestea, în adâncul sufletului, știam că descoperise cheia către abilitatea mea de a duce la bun sfârșit următoarea provocare de leadership, ajungând la un nivel pro-

fesional superior. Puteam vedea breșa dintre locul în care mă aflam și cel în care voiam să ajung – și unde ar fi trebuit să mă aflu! Era o breșă care ținea de propria dezvoltare, iar eu trebuia să identific o cale de a o acoperi.

Capcanele breșelor care țin de dezvoltare

Dacă ai scopuri, visuri sau aspirații, trebuie să te dezvolti dacă vrei ca ele să se transforme în realitate. Dacă semeni însă cu mine – și cu marea majoritate a oamenilor, ai una sau mai multe convingeri greșite care creează o breșă ce te împiedică să te dezvolti și să îți atingi adevăratul potențial. Aruncă o privire asupra următoarelor opt concepții eronate referitoare la dezvoltarea personală, care te pot ține pe loc și care te împiedică să fii mai bun.

1. Breșa presupunerii – „Presupun că dezvoltarea apare de la sine“

În copilărie, corpul se dezvoltă automat. Pe măsură ce trec anii, devenim mai înalți, mai puternici, mai capabili să facem lucruri noi și să ne confruntăm cu provocările. Cred că foarte mulți oameni ajung la maturitate având convingerea subconștientă că dezvoltarea mentală, spirituală și emoțională urmează un tipar similar. Timpul trece, iar noi devenim pur și simplu mai buni. Suntem ca Charlie Brown, personajul din benzile desenate *Peanuts*, ale lui Charles Schultz, care la un moment dat a spus: „Cred că am descoperit secretul vieții – stai și tu prin peisaj până te obișnuiești cu el“. Problema este că nu ne perfecționăm de la sine. Ci trebuie să avem această intenție.

Muzicianul Bruce Springsteen comenta: „Vine un moment când trebuie să încetezi să mai aștepți să fii individul care vrei să fii și chiar să începi să fii acel individ.“ Nimeni nu se perfecționează dintr-o întâmplare. Dezvoltarea personală nu apare de la sine. Și imediat ce ai terminat școala, trebuie să îți

„Vine un moment când trebuie să încetezi să mai aștepți să fii individul care vrei să fii și chiar să începi să fii acel individ.“
– Bruce Springsteen

asumi responsabilitatea asupra procesului de dezvoltare, fiindcă nimeni altcineva nu o va face pentru tine. Așa cum observa Michel de Montagne: „Vântul nu îi favorizează pe cei care nu au un port de destinație.” Dacă vrei ca viața ta să se îmbunătățească, trebuie să te dezvolti. Trebuie să faci din acest proces o țintă tangibilă.

2. Breșa cunoașterii – „Nu știu cum să mă dezvolt“

După ce l-am cunoscut pe Curt Kampmeier, am discutat cu mai multe persoane, cărora le-am pus aceeași întrebare pe care Curt mi-o adresase mie: „Ai un plan de dezvoltare personală?“. Speram ca cineva să se fi gândit la asta și să mă pot inspira și eu. Însă nimeni nu mi-a răspuns afirmativ. Nimeni din jur nu avea un plan de dezvoltare sau de perfecționare. Nici eu nu știam cum să mă dezvolt, dar nici ei.

Loretta Staples, designer, artist și consultant, afirmă: „Dacă știi exact ceea ce vrei, cei din jur îți vor răspunde cu acuratețe.“ Știam ceea ce vreau. Voiam să mă perfecționez la noul job de care mă apucasem. Voiam să devin o persoană capabilă să își transforme în realitate visurile mărețe. Trebuia doar să găsesc o modalitate de a face acest lucru. Mulți nu învață decât după ce s-au dat cu capul de pragul de sus. Experiențele dificile le arată diverse lecții într-un mod mai dur, iar persoanele respective se schimbă – uneori în bine, alteori în rău. Lecțiile sunt aleatoare și dificile. Este mult mai bine să îți planifici procesul de dezvoltare personală. Tu hotărăști ce anume vrei să îți dezvolti, tu alegi ce să înveți, după care respecti ritmul pe care ți l-ai stabilit.

După ce l-am cunoscut pe Curt și mi-am dat seama că nu știu pe nimeni care m-ar putea ajuta, am discutat cu Margaret, soția mea, să vedem cum putem economisi cei 799 de dolari. (Și vorbim despre perioada de dinaintea apariției cardurilor de credit.) Săream adesea peste masa de prânz. Ne-am anulat concediul de odihnă din acel an. Am avut nevoie de vreo șase luni, dar într-un final am reușit. Nici nu-ți poți închipui cât de încântat am fost când am deschis pachetul cu kitul de dezvoltare personală și am

început să lucrez la cele cinci zone pe care le acoperea: atitudine, scopuri, disciplină, simțul măsurii și consistență.

Cu excepția credinței, decizia de a mă dezvolta la nivel personal a avut în cazul meu un impact mai mare decât orice altceva.

Privesc acum înapoi și îmi dau seama cât de importante erau acele lucruri pe care le-am învățat din kit. Erau exact elementele de care aveam nevoie. Lecțiile pe care le-am deprins mi-au deschis ușa dezvoltării personale. Oportunitățile au început să apară de pretutindeni. Orizontul a început și el să se lărgască. Am realizat foarte multe. Am început să conduc oameni și să îi ajut. Și de aici au apărut și alte oportunități. Lumea mea s-a extins. Cu excepția credinței, decizia de a mă dezvolta la nivel personal a avut în cazul meu un impact mai mare decât orice altceva.

3. Breșa momentului oportun – „Nu este momentul potrivit să încep“

Când eram mic, una dintre șaradele preferate ale tatălui meu era următoarea: „Cinci broscuțe stau pe un buștean. Patru dintre ele se hotărăsc să sară. Câte au mai rămas?“

Prima dată când m-a întrebat, am răspuns: „Una“.

„Nu“, mi-a răspuns el. „Cinci. De ce? Fiindcă e o diferență între a te hotărî și a trece la fapte.“

De obicei aceste lucruri se petreceau în timp ce ne ducea acasă cu mașina. Politicianul american Frank Clark a spus: „Ce lume extraordinară ar fi una în care toți oamenii ar și face ceea ce intenționează“. Cei mai mulți nu acționează pe atât de rapid precum ar trebui. Și intră sub incidența Legii Diminuării Intenției, care spune: „Cu cât aștepți mai mult să faci ceva ce ar trebui să faci acum, cu atât sunt mai mari șansele să nu mai faci niciodată acel lucru.“

Gândindu-mă la perioada în care mă gândeam dacă să cumpăr sau nu acel prim plan de dezvoltare personală, îmi dau seama că am avut noroc într-un fel, fiindcă știam că mă

Legea Diminuării Intenției spune: „Cu cât aștepți mai mult să faci ceva ce ar trebui să faci acum, cu atât sunt mai mari șansele să nu mai faci niciodată acel lucru.“

îndrept către ceva care mă depășește, ceva mai provocator decât orice altceva mai încercasem până atunci. Aveam să mă aflu sub un soi de microscop, toți cei din jur având așteptări foarte mari. Și știam că dacă nu îmi îmbunătățeam calitățile de lider, urma să eșuez lamentabil – ceea ce m-a făcut să acționez cât s-a putut de repede.

Se poate să resimți și tu chiar acum o asemenea presiune personală sau profesională. Dacă așa stau lucrurile, probabil că ai anumite temeri să începi să te dezvolti. Dar dacă nu e chiar așa? Indiferent că te simți impulsionat sau nu, acum este momentul să începi să te dezvolti. Autorul și profesorul Leo Buscaglia spunea: „Viața trăită pentru mâine va fi întotdeauna la o zi distanță de a se fi realizat.” Realitatea este că nu vei realiza niciodată prea multe dacă nu mergi cu încredere în față și nu faci ceva înainte de a fi pe deplin pregătit. Dacă nu te dezvolti în mod intenționat, atunci trebuie să începi de acum. Fiindcă, dacă nu o faci, se poate să îți atingi câteva scopuri, însă în cele din urmă vei stagna. Odată ce începi să te dezvolti intenționat, continui să o faci și să te întrebi: „Ce mai urmează?”

4. Breșa greșelilor – „Mi-e teamă să nu greșesc”

Dezvoltarea poate fi un proces destul de supărător. Înseamnă să recunoști că nu ai toate răspunsurile. Presupune să faci greșeli. Te poate face să pari puțin stupid. Cei mai mulți se tem de aceste lucruri. Este însă prețul recunoașterii faptului că vrei să te perfecționezi.

Acum câțiva ani am citit un text scris de Robert H. Schuller, care spunea: „Ce anume ai încerca să faci dacă ai ști sigur că nu dai greș?” Aceste cuvinte m-au încurajat să încerc lucruri de care credeam că nu sunt în stare. De asemenea, m-au inspirat să scriu cartea *Eșecurile pot conduce la succes*. Când am primit primele exemplare de la editor, i-am scris imediat dr. Schuller și m-am dus chiar până în Garden Grove, special ca să-i mulțumesc pentru influența pozitivă pe care o avusese în viața mea. M-am și pozat cu el în ziua aceea, iar respectiva fotografie stă și acum la mine în

birou, ca să-mi reamintească permanent de investiția pe care el a făcut-o în mine.

„O greșeală este pur și simplu un alt mod de a face lucrurile.”
– Warren Bennis

Dacă vrei să te dezvolti, va trebui să îți înlături orice temere pe care ai putea-o avea legată de comiterea vreunei erori. Așa cum spunea Warren Bennis, autor și profesor: „O greșeală este pur și simplu un alt mod de a face lucrurile.” Pentru ca dezvoltarea personală să fie un demers intenționat, așteaptă-te să faci greșeli în fiecare zi. Mai mult, le poți considera un semn care îți arată că mergi în direcția corectă.

5. Breșa perfecțiunii – „Trebuie să identifici cea mai bună modalitate de a proceda înainte de a începe”

Asemănătoare cu Breșa Greșelilor este și cea a Perfecțiunii, și anume dorința de a identifica „cea mai bună” modalitate de a demara planul de dezvoltare personală. În momentul în care Curt mi-a vorbit despre ideea unui plan de dezvoltare, am încercat să îmi dau seama cum e cel mai bine să procedez. Am descoperit însă că trebuie să încep dacă voiam să găsesc cea mai bună modalitate. Este ca și cum ai șofa pe timp de noapte pe un drum pe care nu ai mai fost niciodată. Ideal ar fi să poți vedea întreaga rută înainte de a porni. Însă nu o vezi decât treptat. Pe măsură ce mergi mai departe, ți se dezvăluie încă o bucată de drum. Dacă vrei să vezi ce urmează, atunci trebuie să mergi mai departe.

6. Breșa inspirației – „Nu mă simt inspirat să fac acest lucru”

În urmă cu mai mulți ani, am fost nevoit să stau în sala de așteptare a unui cabinet medical destul de mult – atât de mult, încât am terminat de făcut tot ceea ce îmi luasem cu mine de la serviciu. Căutam, așadar, ceva productiv cu care să-mi ocup timpul. Am răsfoit o revistă medicală și am găsit următorul text, care a devenit unul dintre exemplele mele favorite de inerție a

motivării (și, apropo, asta se întâmplă înainte ca Nik să își exprime punctul de vedere):

Fă-o chiar acum!

Auzim zilnic acest lucru...

Nu am nici o motivație... (să slăbesc, să îmi controlez glicemia etc.). Și auzim un număr la fel de mare de plângeri și din partea celor implicați în lupta împotriva diabetului, care nu își pot determina și motiva pacienții să facă ceea ce trebuie astfel încât să fie sănătoși.

Avem însă vești pentru tine. Motivația nu apare așa, peste noapte. Și nici nu este un lucru pe care altcineva – asistente, medici, rude – să ți-l poată impune cu forța. Ideea în sine a motivației este o capcană. Uită de ea. *Acționează pur și simplu!*

Fă exerciții fizice, slăbește, testează-ți glicemia ș.a.m.d. Fă-o fără să fii motivat și vezi ce se întâmplă. Fiindcă după ce ai început să pui lucrurile în mișcare, apare și motivația, iar ție îți va fi mult mai simplu să duci lucrurile la bun sfârșit.

Motivația se aseamănă cu dragostea și cu fericirea. Este un aspect secundar. Dacă te angajezi în mod activ să faci ceva, apare atunci când te aștepti mai puțin.

Așa cum spunea Jerome Bruner, psiholog la Harvard: „Este mult mai probabil să acționezi astfel încât să simți ceva decât să simți că ai chef de acțiune.” Așadar, acționează! Indiferent ce știi că ar trebui să faci, fă-o!

În momentul în care Curt mi-a sugerat că ar trebui să mă dezvolt pe plan personal în mod intenționat, aveam mii de motive să *nu* o fac. Nu aveam timp, bani, experiență ș.a.m.d. Aveam însă un singur motiv să o fac. Credeam că *ar trebui* să îi urmez sfatul fiindcă speram să se vadă o diferență. Cu siguranță că nu era foarte inspirațional. Însă am început acel proces. Spre uimirea mea, după un an în care m-am dedicat dezvoltării personale, am

început să îmi depășesc unii dintre idoli. Iar motivul pentru care mă străduiam s-a transformat din a începe în a *rămâne acolo*, fiindcă chiar era o diferență. După aceea, nu am mai vrut să mai pierd nici măcar o singură zi!

Se poate să nu te simți inspirat să urmărești în mod agresiv un plan de dezvoltare personală dacă nu ai început încă acest proces. Dacă așa stau lucrurile, te rog să ai încredere în mine când îți spun că motivele pentru care trebuie să continui să te dezvolti pe plan personal le depășesc pe acelea pentru care trebuie să începi să te dezvolti. Și descoperi că cele din prima categorie devin cu atât mai importante cu cât ajungi să vezi beneficiile. Așadar, ia-ți angajamentul de a începe și respectă acest plan pentru următoarele douăsprezece luni. Te vei îndrăgosti de procesul în sine și vei putea privi în urmă la sfârșitul anului, văzând cât de departe ai ajuns.

7. Breșa comparației – „Ceilalți sunt mai buni decât mine“

Cam pe la începutul carierei, am participat la o sesiune de schimb de idei cu alți trei manageri din Orlando, Florida. M-am dus acolo fiindcă, la vremea respectivă, mi-am dat seama că trebuie să intru în contact cu manageri mai cunoscuți și mai buni, din afara cercului meu restrâns de cunoștințe. La început, m-am simțit intimidat. Însă pe măsură ce am discutat și am împărtășit idei, am știut foarte clar că nu fac parte din liga lor. Organizațiile pe care le conduceau erau de șase ori mai mari decât ale mele și ei înșiși aveau idei mai multe și mai bune decât ale mele. Aveam sentimentul că sunt depășit și încercam să fac față. În ciuda acestor lucruri, eram încurajat. De ce? Fiindcă descoperisem că acei oameni deosebiți erau dispuși să îmi împărtășească ideile lor. Și aveam foarte mult de învățat. Nu poți învăța decât dacă cei care te înconjoară sunt deasupra ta.

În primii zece ani în care mi-am urmărit planul de dezvoltare personală, eram mereu în urma celorlalți. Așa că am fost nevoit să depășesc breșa comparațiilor. A trebuit să învăț să mă simt confortabil atunci când ieșeam din zona de confort personală. A fost o tranziție dificilă, însă a meritat.

8. Breșa așteptărilor – „Credeam că va fi mult mai ușor“

Nu cunosc nici o persoană de succes care să creadă că dezvoltarea personală este atinsă într-o perioadă scurtă de timp și că drumul către vârf este simplu. Lucrurile nu stau pur și simplu așa. Oamenii își fac singuri norocul. Cum? Iată formula:

Pregătire (dezvoltare) + Atitudine + Oportunitate + Acțiune
(să faci ceva în legătură cu un anumit lucru) = **Noroc**

Totul începe cu pregătirea. Din nefericire, pentru asta este nevoie de timp. Însă există și o veste bună. Așa cum a spus Jim Rohn: „Nu îți poți schimba peste noapte destinația, însă îți poți modifica chiar acum direcția.“ Dacă vrei să îți îndeplinești scopurile și să îți atingi potențialul maxim, dezvoltarea personală ar trebui să fie un demers intenționat. Viața ți se va schimba profund.

Tranziția către dezvoltarea intenționată

Cu cât începi mai devreme să transformi dezvoltarea personală într-un proces intenționat, cu atât îți va fi mai bine, fiindcă dezvoltarea se amplifică dacă i te dedici. Iată cum poți face această tranziție.

1. Pune-ți chiar în acest moment marea întrebare

În primul an în care m-am dedicat dezvoltării personale intenționate, am descoperit că urmează să fie un proces de durată, poate chiar pentru întreaga viață. În timpul aceluia an, am încetat să spun „Cât va dura?“, întrebându-mă, în schimb, „Cât de departe pot ajunge?“. Iată întrebarea pe care trebuie să ți-o pui chiar în acest moment – deși se poate ca, tot pentru moment, să nu poți răspunde la ea. Am demarat acest proces de dezvoltare

„Nu-ți poți schimba peste noapte destinația, însă îți poți modifica chiar acum direcția.“
– Jim Rohn

personală cu 40 de ani în urmă și încă nu am găsit răspunsul. Te va ajuta însă să îți stabilești, dacă nu distanța, măcar *direcția*.

Unde vrei să ajungi în viață?

În ce direcție vrei să o iei?

Cât de departe îți imaginezi că poți ajunge?

Răspunsul la aceste întrebări te va ajuta să demarezi procesul de dezvoltare personală. Cel mai bun lucru pe care poți spera să îl faci în viață este să profiți cât se poate de mult de un anumit talent cu care ai fost înzestrat. Poți face acest lucru investind în tine astfel încât să devii cât se poate de bun. Cu cât lucrezi mai mult în acest sens, cu atât vei avea un potențial mai mare și cu atât mai departe vei ajunge. Așa cum îmi spunea tot timpul tatăl meu în copilărie: „Pe cât de mult i s-a oferit unei persoane, pe atât de mult trebuie să i se ceară.” Ia-ți angajamentul să te dezvolți, astfel încât să devii cel mai bun.

2. *Începe chiar de acum*

În 1974 am participat la un seminar organizat la Universitatea Dayton, unde W. Clement Stone a vorbit despre un subiect foarte interesant: caracterul imperios al unui lucru sau al unei acțiuni. Stone era un magnat în adevăratul sens al cuvântului, care își făcuse averea din asigurări. Cursul se numea „Fă-o chiar acum!”, iar unul dintre lucrurile pe care ni le-a spus a fost: „Înainte să vă dați jos din pat dimineața, roștiți în gând «Fă-o chiar acum» de cel puțin cincizeci de ori. La sfârșitul zilei, înainte de a adormi, ultimul lucru pe care trebuie să îl faceți este să vă spuneți în gând de cincizeci de ori «Fă-o chiar acum»”.

Cred că erau pe puțin opt mii de persoane în public în ziua aceea, însă am avut senzația că îmi vorbește mie personal. M-am dus acasă și în următoarele șase luni i-am urmat literalmente sfatul. Primul lucru pe care îl făceam în fiecare dimineață și ultimul de care mă ocupam înainte să adorm era să repet în gând cuvintele „Fă-o chiar acum”. Iar asta mă făcea să am un uluitor sentiment al urgenței.

Cel mai mare pericol cu care te confrunți în acest moment este ideea că îți vei face o prioritate din dezvoltarea personală *mai târziu*. Să nu cazi în această capcană! Am citit de curând un articol

foarte interesant scris de Jennifer Reed în revista *SUCCESS*. Iată ce scrie ea:

Există oare vreo sintagmă mai insidioasă? *Mai târziu*, folosit în fraze precum: „Mă apuc de asta mai târziu.” Sau: „Voi avea timp mai târziu să scriu această carte, la care mă tot gândesc de cinci ani.” Sau: „Știu că trebuie să îmi rezolv problemele cu banii... o s-o fac mai încolo.”

„Mai târziu” este una dintre acele sintagme care îți poate ucide visurile, unul dintre nenumăratele obstacole pe care ni le construim singuri și care ne diminuează șansele de succes. Dieta pe care o începem de „mâine”, jobul acela pe care îl vom avea „în cele din urmă”, angajamentul față de cel mai important scop al nostru care se va materializa „la un moment dat”, toate combinate cu blocaje autoimpuse și cu faptul că funcționăm pe pilot automat.

De ce ne facem nouă înșine aceste lucruri? De ce nu acționăm chiar acum? Să recunoaștem: lucrurile cu care suntem familiarizați sunt mai simple; o cale necunoscută este, în schimb, plină de nesiguranță.¹

Ținând cont că ai început să citești lucrarea de față, înseamnă că ai demarat deja procesul. Nu te opri aici! Continuă să progresezi. Alege resurse care te vor ajuta să te dezvolti și începe să înveți *chiar acum*.

3. Confruntă-te cu propriile temeri

Am citit de curând un articol referitor la temerile care îi împiedică pe oameni să aibă succes. Este vorba despre următorii cinci factori:

Teama de eșec

Teama că siguranța se transformă în necunoscut

Teama de a nu mai avea bani

Teama de ceea ce vor spune sau vor gândi ceilalți